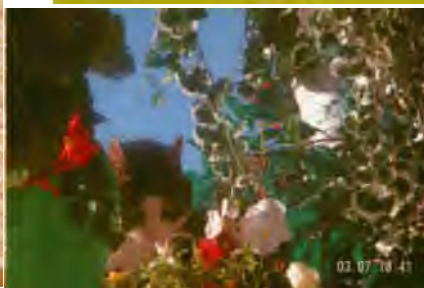

Her ligger Barten i hengekøya, et yndet sted for han som ble født i et uthus. Nøste ble reddet av en dame som ringte meg, 2 damer hadde satt seg fore å fange inn naboenes katter og avlive dem. Jeg fikk fanget inn Nøste og Gullet rett for nesen deres!

Clio ble funnet på Mile søppelfylling i Mjøndalen

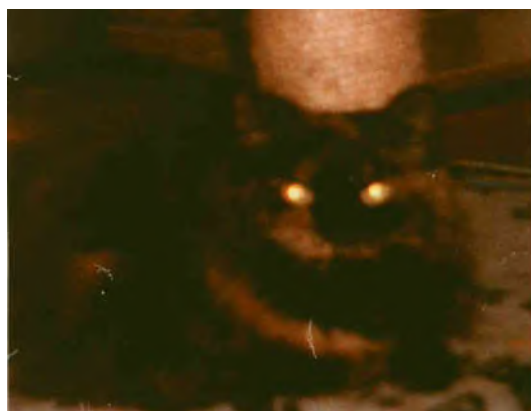

Burre Posten
For katter- og dyrevenner.
Nr- 1, Årgang 1 30.november 2007

Kjære dyrevenner!
Velkommen til
Burre-Posten,
Den vil fortelle om
livet i mitt hjem.
Hilsen Karin Woll

Nålle, Sussi
Snøhvit og Prins

Burre er den siste katten i her i Huset. Han er svært lik Solgull, så jeg undrer om de er brødre, han kom inn i gårdsplassen min 16.mai 2006, samme dag som Mira på 14 år døde

Burre er veldig kjælen og maler så det sier burr,burr. Så han passer til navnet sitt. Han bor sammen med 28 andre kattepusser som jeg vil presentere etter hvert og fortelle historien til.

Prinsessen hjalp meg da jeg var så syk, så syk..

Barten ble født i et uthus i Drammen. Eieren var syk og huset skulle selges. Barten og hennes 3 søsken, Snøsokk jente, Svarteper og Svarten (2 gutter) skulle omplasseres og kom til meg i mellomtiden. Det har nå gått noen år siden de kom og jeg tror de blir her, de er jo ikke tamme overfor andre enn meg. De løper og gjemmer seg så fort det kommer folk inn i huset her. Om dagen er de ofte ute i en av kattegårdene som er på 60m² og den andre er 16m². De har katteluke så de kommer inn og ut av huset når de vil. For å komme fra den ene kattegården til den andre- går de bak huset og i nettingtunnel, inn til den minste. Er det regnevær eller kaldt, ligger de i stua eller i senga mi. Også under senga hvor de kommer med utfall mot de som ligger oppi senga og skal ned av den. Så her er overraskelser for oss alle, jeg hopper høyt i senga når de setter i gang, På morgensiden kommer også de oppi senga og skal kose, da er det veldig stas, bortsett fra frøken Barten som ikke er noe særlig for å bli klappet. Barten har funnet et eller annet sted å komme utenfor kattegården så hun løper ofte ute i hagen her, men har jeg ikke sett henne på et par dager har hun kommet hvis jeg har ropt. Og hun kommer jo selvsagt som et lyn hvis jeg banker på en boks. Ute kan hun ligge bak trillebora som står på høykant og gir ly. Men ellers er det flere soveplasser av isoporkasser i drivhuset, i tilfelle hjemløse puser som av og til dukker opp. Ikke alle går inn i huset som **Abbas**, han kommer og går. Finner seg mat og sover i sofaen. Tykk og rund, men akk så triste øyne. Jeg ringte veterinæren min gjennom 40 år, T. Klund som mottok Dagros prisen da han sluttet som distriktsveterinær og vet det meste om dyr. Han mente jeg skulle ta det med ro så lenge pusen spiste godt-(han gafler i seg) Blinkhinna er heller ikke synlig. Abbas er ikke tam. Og er ukastret hannkatt. Jeg synes så synd på han.

Apropos blinkhinne. Det er den hinna som katten får over øyet - fra øyekroken og utover når den er syk. For noen år siden løp en svart og hvit liten kaffeunge midt uti gata her, jeg så den fra kjøkkenvinduet. Og blinkhinna var over begge øynene, jeg kunne ikke forstå at den kunne se i det hele tatt. Så jeg ned på gata og hentet den, ikke noe problem med det, den var helt tam. Jeg visste ikke hvor den hørte hjemme, så jeg tok den med til veterinær Klund. Han undersøkte katten og mente den hadde mark, siden den var så tynn, kattunger er alltid født med mark og må følges opp med markekurer beregnet på kattunger, f. eks Banminth. Veterinæren lot meg også forstå at marken spiste opp næringen katten skulle ha, så derfor la den ikke på seg. Kattungen fikk markekur og ut kom tørr halm, vil jeg kalle det. Jeg holdt den inne på badet noen dager til den kom seg og spiste ordentlig godt. Så slapp den ut og glad og fornøyd løp den oppover gata, den visste øyensynlig hvor den hørte hjemme.

Nøste gikk sammen med sin mor og en kattunge til, fortalte en dame som ringte meg. Hun fikk ikke lov til å ha katt der hun bodde, så hun ønsket at jeg skulle overta dem. Jeg forsøkte å fa dem omplassert, men ingen kunne ta dem til seg. Hos meg var det fullt.

Så ringte damen igjen.

Hun hadde fått rede på at 2 damer hadde fått tak i kattefeller og fanget inn kattene for avlivning, katteremora og den ene ungen var alt borte.

Jeg rådførte meg med en kattevenn som bodde like ved damen. Vi fikk lånt kattefelle som ble satt opp hos henne. Først gikk Gullet i fella, en stor langhåret gyllen, flott hannkatt. Han kom til meg. Og litt senere gikk en pus til i fella, den pusen tok kattevennen til seg. Så ringte damen igjen, hun hadde fått tak i den siste kattungen og ba meg hente den, naboen tålte ikke katter og hun var redd for å miste leiligheten sin.

Slik kom Nøste til meg, en søt, liten tricolor —langhåret, hvit, sort og rød.

Hun er fortsatt ikke tam, men prater hver gang hun kommer opp i stua og runder svingen ved trappa.

En dag som vinduet i 2 etasje sto oppe, falt hun ut og landet på gresset nedenfor. Jeg tenkte at nå stikker hun av og jeg får ikke se henne mer!

Men jeg løp ned og der var Nøste helt fortvilet, hun løp langs husveggen og ville inn igjen! Jeg fikk lokket henne bort til porten til kattegården, åpnet den og Nøste smatt inn!

En dag fikk jeg besøk av en mann som bodde ikke langt fra damene som fanget inn katter og avlivde dem. De hadde mistet katten sin og den lille datteren hans sørget så dypt at hun ville ikke reise på en planlagt skoletur, men var hjemme og lette, over alt. Hadde pusen vært påkjørt ville hun ha funnet den. Den var ingen steder.

Mannen snakket med damene som påsto de bare hadde fanget inn ville katter.

Hvordan kunne de vite det?

Mange katter er livredde, fremmede mennesker, de kan være syke og ha en pjuskete pels mens de går på medisiner og ser noe tufse ut, men ville? Nei. Jeg meldte damene til politiet og katte fangingen opphørte.

Rasmus 2. stirret meg inn i øynene en dag jeg tittet ut av kjøkkenvinduet i 2. etasje, han satt like innenfor porten. En ukjent, fremmed pus jeg aldri hadde sett før.

Jeg gikk ned med litt mat i en skål og satte foran han.

Han hivde seg over den.

Men som han så ut! Blodige sår i ansiktet og på kroppen, jeg hadde ikke sett noe verre, han hadde nok vært i mer enn en slåsskamp. Hadde han lus også? Han hadde store sårskorper over ryggen.

Neste dag kom han igjen, satt på samme plass innenfor porten og stirret rett opp i aniktet mitt der jeg sto ved kjøkkenbenken.

Denne gang hadde jeg Vibramycin i maten hans. Det er en bredspektret penicillin som tar alt.

Rasmus 2 kom hver dag og fikk mat m/ Vibramycin. Jeg satte maten nærmere og nærmere husveggen. En dag torde jeg klappe han og det gikk fint. Sårene grodde og forsvant, pelsen begynte å vokse ut og ble blank og fin.

Men de andre pusene var ikke fornøyde og Rasmus 2 likte heller ikke dem.

Så da jeg bar han inn i huset, holdt han seg mest for seg selv.

Jeg annonserte han i avisen og en dame ville ha han. Jeg ba henne komme flere ganger å besøke han for å være sikker på at Rasmus 2 ville til henne.

En dag hun kom var Rasmus 2 ikke å se.

Jeg skjønner ikke hvor han er, sa jeg og løp opp i 3.etasje for å lete. Men uten hell, og gikk ned igjen.

Han er her han, svarte damen fra under kjøkkenbordet der hun satt og klappet han!

De var blitt gode venner!

Så Rasmus 2 fikk et hjem hos henne.

Mitt råd: - La aldri noen gå sulten fra din dør, neste gang kan det være du som er sulten!

Clio er den 3.pusen øverst på 1.siden. En eldre mann som nettopp hadde kommet hjem fra sykehuset, satt glad og fornøyd i stua og drakk kaffe med sin kone. Ute regnet og blåste det, nesten storm.

- Jeg tror jeg må gå meg en tur, sa mannen.

- Du kan da ikke gå ut i dette været! Svarte kona, - da blir jeg med deg!

Så kledde de seg godt og gikk ut, begge to. De ruslet sakte av sted, og i nærheten av Mile fyllplass, lå noe henslengt kjerr og småbusker i grøftkantene.

Derfra hørte de noen ynkelige skrik. En liten katt, kliss, våt skrek og mjauet sårt.- Dette går ikke an, sa mannen, vi går hjem og henter en eske og så kan vi ha den oppi den. Det gjorde de, men det var ikke så lett å ta tak i pusen nedi alt dette kjerret. Da stoppet en bil og en mann steg ut. —Kan jeg hjelpe dere?

Og det gjorde han, puttet pusen oppi esken og så ruslet ekteparet hjem. De ringte til meg som sa nei til å ta imot den, for her var det fullt. Men jeg lovet å hjelpe dem med omplassering.

Jeg hadde ikke før lagt på røret før de kom til meg med pusen! Et ynkelig, lite vesen som skrek og mjauet. Jeg tok den i armene mine og åpnet den tykke golfjakken jeg hadde på meg. La pusen inntil brystet mitt og pakket jakken godt rundt den. Så strøk jeg handa over kroppen dens og snakket beroligende til den. Ekteparet sto og så på. De kunne ikke ha pusen i huset, maktet ikke det.

Om litt begynte pusen å male og da var jeg solgt! Jeg skulle denne dagen hente min nye bil, Renault Clio og var veldig, veldig glad! Så jeg ville delen gleden med pusen som fikk navnet Clio.!

Nålle skrek og skrek en lørdag jeg skulle arbeide i Galleri Pus og var på vei dit, jeg snudde og løp hjem til nabohuset der jeg bor. Tenkte en av pusene hadde smettet ut på verandaen og ikke kommet inn igjen. Det var vinter og kaldt. Men nei, det var ingen pus der og heller ikke på de andre stedene i huset. Så jeg skyndte meg ned på fortauet for å komme meg til jobben min. Da skrek det igjen og jeg oppdaget en liten grå, korthåret kattunge på den andre siden av gaten. Den gikk etter en flokk mennesker som skulle inn i blokka rett ved.

Jeg ropte over gata til dem: - Er det pusen deres?

- Nei, svarte de og skjøv den lille kattungen unna døra da den også ville inn i varmen.

Jeg gikk over gata, hentet pusen og bar den inn i galleriet.

Der var det godt og varmt og den malte og malte og ville veldig gjerne kose.

Så hentet jeg litt mat og drikke og den spiste seg god og mett.

Jeg undret litt på hvordan de andre pusene ville reagere om jeg tok den med hjem, de var ikke alltid blide når det kom en ny pus i huset, når de tisset på hodeputa mi var gjerne tegnet på at nå var de **ikke** fornøyd med meg!

Jeg satte opp plakater på veggen til Galleri Pus og annonse i avisa. Hadde alt blitt glad i denne lille kjæledeggen og ønsket ikke at noen skulle hente han. Men det er grusomt å miste en pus, så jeg håpet at han hadde en snill og god eier som savnet han og hentet han.

Men dagene gikk og ingen eier savnet denne lille pusen som fikk navnet **Nålle Woll**. For nå skulle jeg ikke ta til meg flere.

Nålle gikk fint inn i flokken og ingen av de andre pusene tisset på hodeputa mi. Så han ble godtatt fullt ut.

Noen dager senere fikk jeg høre at det var funnet en liten grå, korthåret kattunge, maken til Nålle, i Mjøndalen- en kilometer unna.

Hvordan kan folk kvitte seg med kattungene sine på slik fæl måte? Hva er slike folk laget av?

Det tok litt tid før han fikk lov av de andre å ligge i senga mi, men nå går det fint. Bare det at han ligger like gjerne i sofaen i stua eller på klatrestativet som rekker til taket og har flere soveplasser oppover en stor klorestolpe.

Han har opparbeidet seg en vane han ikke vil gi slipp på. Nemlig bæres opp trappa når jeg kommer fra butikken med varer f.eks

Riktig ille var det da jeg kom hjem fra sykehuset og hadde vært nede i første etasje for å hente noe, da skulle Nålle bæres opp igjen selv om jeg var så svak, så svak og nesten ikke klarte holde meg på beina.

Sånt brydde ikke han seg om.!

Bare han fikk sitte på armen han, så var alt OK.

Jeg kaller han min lille baby . Han er fortsatt liten, men ikke tynn lenger.

Rulle, Fina og Lille, de små jentepusene på 7,8 og 10 år er ikke glade i Nålle, da må jeg megle mellom dem for at de skal holde fred. Det kan være sjalusi.

Det er de som ligger i senga mi nå sammen med de andre. Nålle har funnet ut at det er mest fredelig der disse jentene ikke oppholder seg.

Visste du at

Kattunger bør være minst 12 uker før de tas fra sin mor? Dette for at de skal være utvokst og sterke nok til å leve uten sin mor.

Oppdrettere som gir fra seg kattungene før de er 12 uker blir ekskludert av foreningen. Jeg har aldri tatt en kattunge fra moren sin,

.....

Klorebrett hjelper ikke alltid mot kloring på møblene. Tålmodighet må til. Sett deg rolig ned og sprut litt vann på katten når han nærmer seg klorestedet. Noen dråper er nok. Etter noen ganger vil katten forbinde møblene med vann og holde seg unna.

.....

Katter bør være minst ett år før de får unger, først da er kroppen utvokst og katten sterk nok til den påkjenningen som en fødsel er.

Bli katten gravid før, avbryt svangerskapet hos en veterinær. Husk å sterilisere katten din, altfor mange kattunger lider en fæl skjebne.

Gi p.piller straks den er kjønnsmoden og steriliser når den er ca 1 år.

.....

Sterilisering kan virke dyrt med det samme, men da er katten din sikret mot jurkrefst, livmorkrefst og humørforandringer, som p.piller kan gi.

.....

Ønsker du en rolig katt? Gi kokt fisk om kvelden før den skal søve.

Fisk inneholder purinstoffer som gjør oss alle søvnige.

Ø kjøtt virker purinstoffene motsatt, de kvikker oss opp og katten blir krigerisk og urolig. Og du blir opplagt og i humør!

.....

Mine 29 + 1 katter får kokt seifilet med havregryn, det liker de godt.

1/4 kg stor havregryn og ca 1,5 kg fisk kokes sammen med vann og avkjøles. Ø tillegg tørrfor beregnet på steriliserte og kastrerte katter.

Tunfisk og boks av og til.

Sussi stoppet ikke noe sted, alle eierne leverte henne tilbake fordi hun bare skrek og skrek. En dag kom matmor hennes til Galleri Pus og spurte om jeg kunne ta henne til meg, jeg var kjent for å ta imot katter. Akkurat da hadde jeg naboen i 2.etasje på besøk. — Jeg kan ta henne, sa hun.

-Flott, sa jeg,- da kan jeg passe henne for deg når du skal bort.

Og slik ble det. Bare det at Sussi gjemte seg bak kjøleskapet da jeg kom for å stelle for henne hver gang eieren var borte. Jeg fikk aldri noen kontakt med henne.

En natt våknet jeg av en pus som mjauet så sårt. Jeg skjønnte ikke hvem det var, så jeg sto opp, kledde på meg og gikk ut. Jeg kikket opp på nabohuset. Der sto Sussi i vindusgløtten i annen etasje og skrek.

Jeg snakket til henne mens jeg kikket opp på henne. Etter en stund roet hun seg og jeg gikk hjem.

Dette gjentok seg flere ganger.

En kveld hoppet hun ut av vinduet som sto oppe, det var vinter, mye snø og kaldt. Jeg gikk i alle hus og spurte etter henne, men hun var ikke å se.

Jeg tenkte mye på Sussi og lurte på hvordan det var med henne.

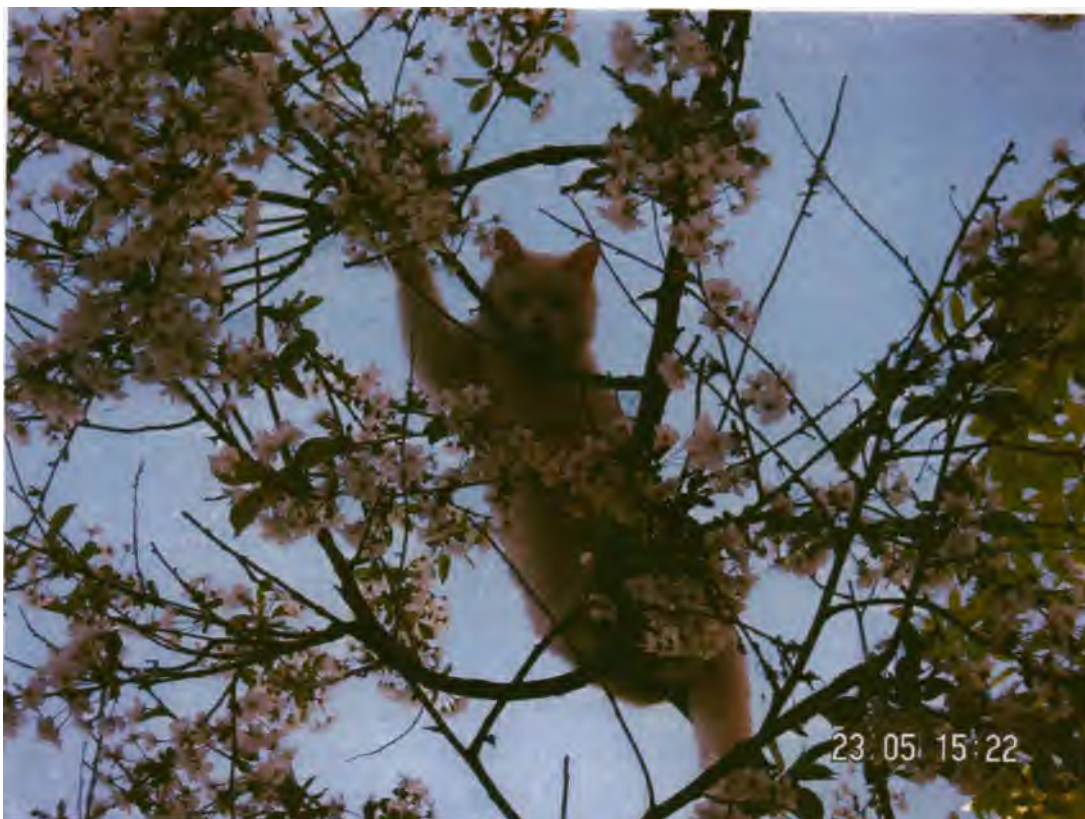
En kveld jeg var i Galleri Pus et ærend, sto hun plutselig utenfor vinduet.

Men før jeg fikk hentet nøkkelen og låst opp døra, var hun borte.

Januar gikk og februar kom. Morsdagen skulle jeg ut og da jeg låste opp utgangsdøra sto Sussi utenfor, under det gamle kirsebærtreet like ved inngangen. Hun gikk rett forbi meg og inn i huset.

Og har vært her siden.

Her ligger hun i senga mi sammen med Smurf og Gullet, det kan være Fina som vi ser bare litt av.

En dag jeg kom hjem, satt Vaktmester Pus utenfor kattergården. Rundt han løp en liten hvit kattunge med halve øyne lyseblå og den andre halvparten grønne.

Vaktmester Pus lot seg ikke stenge inne i kattergården som var på 60m2, men kom seg ut på et eller annet vis.

Men han passet nøye på at ingen andre puser fikk gå utenfor gjerdet, da nærmest kjeppjagde han dem inn igjen. Derfor hadde jeg satt opp katteluke i gjerdet, slik at de som kom seg ut, også kunne komme inn igjen.

Han passet også på så ikke fremmede katter kom inn på eiendommen, der var han streng.

Derfor var det så rart at han hadde med seg en fremmed kattunge hjem!

Han tok med kattungen inn i huset, vasket og stelte den og passet på så ingen freste eller var vemmelige . Fulgte den til matfatet og viste den rundt i huset.

Snøhvit var navnet han fikk, selv om det er en gutt.

Snøhvit hører litt dårlig og siden det sies at katter kan få samme sykdom som mennesker, så er jeg sikker på at Snøhvit har ADHD. Han er høyt og lavt. Og når kattene får mat, flyr han fra matskål til matskål og dytter dem vennlig unna med hodet sitt så han får se og smake hva de andre får. Det kunne jo hende at de får noe som er bedre enn det han får! Ikke godt å vite, han må sjekke alt!

Han er snill og kjælen og da det var småpuser her, var det Snøhvit som tok seg av dem, Fido syntes nemlig det ble for mye mas., etter en stund så ga han opp Men Snøhvit tar seg av småpusene enda de nå er flere år, de tyr til han fremdeles

Prins.

Du ser bilde av han på forsiden, ved siden av Snøhvit.

En dag kom en dame som var fryktelig lei seg.

Hun hadde i alle år hatt mange katter og også andre dyr som hun tok seg av, deriblant en grevlingfamilie i garasjen!

Nå hadde den ene naboen klaget på katteholdet og hun hadde fått beskjed av kommunen om at hun kunne bare ha 10 katter. Hun lurte på om jeg kunne ta til meg gamle-katta på 8 år, en snill og koselig pus. Hun hadde også en sønn på 2 år, og en datter på 7-8 måneder.

Jeg har alltid vært imot å skille mor og barn, enten det er kalver eller hunder og katter.

Hester er bedre stilt, for de får jo gå sammen med mødrene sine så lenge det er behov, det har jeg i allefall fått inntrykk av.

Jeg tok til meg alle tre, og døpte dem **Droni, Prins og Lille**.

Det visste seg at **Prins** hadde bodd på et lite baderom i 2.etasje, skjult for den øvrige familie som visstnok også ikke var helt enig med fruen i huset om dyreholdet. Denne store dyrevennen gjorde så godt hun kunne for alle. Nå kom 3 av hennes puser hit og **Prins** var en spesiell katt. Han var mer i taket enn på gulvet!

Aldri har jeg hatt en mer redd pus i mitt hjem. Han hoppet og spratt himmelhøyt for den minste lyd. Hele katten var en nervebunt, men så snill og kjælen når han torde ha noe med meg å gjøre!

Det er ikke annen medisin enn tålmodighet og kjærlighet, og det hjalp. Det tok noen år før han ble rolig, men nå sover han i senga mi og aller helst på armen. Han mister noe av pelsen på forbeina. Hormon-mangel og dårlig immunforsvar leste jeg i ei bok, veterinæren sa det samme...Av og til vokser hårene ut igjen. Han og Droni kives litt om å ligge nærmest meg. Det hender han skyver Droni ut av senga mi så hun faller ned på gulvet.

Men hun vet råd!

Hun hopper opp i senga igjen og legger seg oppå **Prins** og begynner å vaske han så han sprekker av ergrelse — han er da for stor til å bli vasket av sin mor!

Så går han vekk og **Droni** har seiret, nok en gang!

Det hender jeg slipper noen av kattene ut i hagen så de kan spise gress, selv om jeg har sådd gress i kattegårdene vokser det ikke så godt som på plenen.

Men hvis **Prins** ser en annen katt utenfor gjerdet, snur han i porten og løper inn igjen. Den gutten tar ingen sjanser!

En dag kom en ny pus i huset. Da tøffet **Prins** seg da jeg satte fram maten. Han jagde katten vekk, han måtte vente med å spise til de andre var ferdig!

Jeg måtte megle og snakke litt med **Prins** om dette. Så siden gikk det bra.

Men noen puser holder avstand når maten blir satt fram, jeg bruker 4 serveringsbrett som de fleste spiser av. Noen må få litt ekstra stell ved å få asjetter og skåler som de får sin mat av og da spiser alle samtidig **Prins** går godt sammen med de andre her.

Prinsessen.

En dag ringte en dame ganske fortvilet. Hennes mann som var pensjonist hadde så lyst til å reise rundt i verden og ville ha henne med.

Men det hadde gjennom årene slått seg ned 13 katter på eiendommen og damen som var en stor dyrevenn, ga kattene varm frokost, middag og varm kveldsmat hver dag! Kattene var ikke tamme så de lot seg klappe. Så damen sa nei til å reise med mannen sin, for hun følte ansvar og gjorde alt for kattene, lagde soveplasser om vinteren og sørget for skikkelig mat, 3 ganger om dagen. Hun begynte å bli sliten. Jeg var aktiv i Dyrebeskyttelsen og reiste ut til familien med kattefelle.

Noen dager så vi ikke snurten av kattene, andre ganger holdt de seg på avstand. Vi ble enige om at de dagene jeg kom skulle hun legge maten inne i fella. Snart hadde vi 7 kattunger som ble levert til dyrevenner for videre formidling, de 4 siste var voksne og ble kjørt rett til veterinæren og ble sterilisert.

En familie tok 2 for midlertidig opphold og jeg tok 2 hit. Etter en stund kunne ikke fosterfamilien ha kattene lenger så de kom hit de også, så da var familien samlet bortsett fra de 7 kattungene og de 2 voksne guttepusene familien ville beholde. **Miranda, Prinsessen, Missi og Mia** er i familie. **Prinsessen** lar seg så vidt klappe, men da jeg var så syk, så syk og lå med store smerter, la hun seg i senga mi! Da jeg måtte opp et ærend gikk hun. Men da jeg ba: - Å, vær så snill å ligg i senga mi, det var så deilig! Kom hun tilbake og la seg i fotenden!

Dagen etter var smertene borte! Hun er en vakker pus og ligger mest i stua på et av klatrestativene og går godt sammen med de andre pusene her.

Hun er min doktor pus!

Burre kom inn i gårdsplassen her 16.mai 2006, samme dag som Mira på 14 år døde.

Da hadde jeg jo en ledig plass for å si det sånn!

Jeg tenkte at han og Nalle Woll ville bli gode venner, men den gang ei.

Jeg tror nok Burre har hatt et tøft liv. Svært lik vesle Solgull som døde etter bare 2 netter hos meg. Burre hadde rennende diare og var liten. Men etter medisiner og nok mat kom han seg, på bildet er han i godt hold, heldigvis, dette bildet er tatt etter noen måneder. Men snart ble han syk igjen.

Han har nok kjempet for tilværelsen og blitt preget av det, men han er veldig snill og kosete mot meg og jeg prater veldig med han om at han må godta de som er mindre her. Så nå har han blitt atskillig roligere og er ikke slik på tå hev som han var til å begynne med. Jeg hadde akkurat kommet fra sykehuset 13.juni 2007 og lå syk i senga da han kom opp på soverommet mitt, syk og slapp og full av diare. Av veterinæren fikk jeg beskjed om å isolere han fra de andre kattene, og la han få kokt vann etter et døgn og siden fiskeballekraft og kokt ris.

Jeg har et stort hundebur som jeg la han i. Det var bare det at jeg hadde store problemer med å bøye meg, for jeg kom ikke opp igjen! Men jeg fikk dratt meg opp, omsider. Holdt meg fast i senga like ved. Min snille nabo kjøpte fiskeboller, beste sort. De billige var så salte at det torde jeg ikke gi han. Han var syk og slapp og lå rett ut. Jeg forsøkte vaske han, ikke lett. Skiftet klærne i buret, de så ikke ut. Men etter noen dager begynte han å drikke og spise og etter enda flere dager vaske seg! Og glad var jeg. Han har fått et roligere uttrykk i ansiktet enn han har på bildet og oppfører seg nå pent mot de andre.

Ofte ringer telefonen.

Har du sett vår katt? Eller vi kan ikke ha katten vår lenger, kan du ta imot den?

Til de første ber jeg at de tenker på katten sin og i tankene ber den komme hjem. Setter inn annonser og spør alle naboer og enda flere, kanskje noen vet eller har sett noe,

Til de andre gir jeg telefoner de kan kontakte i håp om at Dyrenes Hus, Fod, Dyrehjelpen Modum, Dyrebeskyttelsen eller Dyrevernet kan hjelpe dem. Hos meg er det nå fullt.

For en tid tilbake ringte en fortvilet dame.

Katten var borte! Søsteren var i Amerika og damen skulle passe katten for henne. Og nå var den borte!

Hun hadde gjort alt. Spurt over alt, satt opp plakater, spurt lensmann.

Katten var og ble borte.

- Jeg tør ikke snakke med søsteren min mer, gråt hun i telefonen,
- Katten betyr alt for henne!

Jeg ba henne tenke intenst på katten og be den komme hjem, og sette ut mat på trappa, gjerne noe som luktet lang vei, kokt fisk f. eks

Neste kveld ringte en overlykkelig dame.

Katten har kommet hjem og du skal ha så mange slags takk!

Til morgenen i dag sto jeg opp ved 4 tiden og stekte flesk så det oste over hele huset og satte opp døra.

- Og tro det eller ei. Katten kom spaserende inn på kjøkkenet!

Så takk igjen!

- Jeg har da ikke gjort noe, svarte jeg.
- Jo, det har du gjort, du ba meg tenke på katten, og det hjalp!

.....

Det er rart med den tankeoverføringen.

Har jeg ikke sett en eller annen katt på noen timer, tenker jeg intenst og ber den komme hjem.

Og plutselig kan den stå foran meg!

Avsender: Galleri Pus v/
Karin Margareth Woll, Bruvn. 5, 3055 Krokstadelva
Tlf. 47240023 /98433689 (konto 0540 8017809)

Snart jul.

*Snøen daler over skog og hei, Skjuler hver sti og vei
Legger seg over hus og tun, fnugglett som edderdun.*

*I skogen stillheten rår, naturen hviler til neste vår
etter en hektisk sommer, fred og hvile endelig kommer.*

*Snøen daler over skog og mark og kjøler vårt hete kinn.
Ekorntet klatrer i treets bark og klokkeene ringer julen inn.*

*Snart kan vi benkes rundt dekket bord, med sang og glede
Så tenker vi litt på Herrens ord og føler Han er til stede.*

*Vi ber og ønsker oss fred på jord og for alle som i verden bor
Vi hedrer vår far og vår mor, som ga oss liv og kjærlighet stor.*

*Så daler snøen stille, og stjerner skinner med
Vi ønsker og ber om fred, vi ville, at alle våpen legges ned.*

Karin Woll